

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVO, Editor)

8117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznasalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.

Posamezna številka 3 centa

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 centa

Entered as second-class matter January 5th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 253 Tues., Oct. 31, 1944

Da ohranimo naselbino

Naša slovenska naselbina, ki je stala na mestu, kjer štrle zdaj proti nebu ožgani dimniki in osmojeno drevje, kar je ostalo od katastrofe 20. oktobra, ne sme izginiti. To se pravi, da morajo na mestu ruševin zrasti nove lične hiše, ki bodo kras naselbini. Morda jih je nekaj, ki bi šli rajši kam drugam, toda večina starih naseljencev in njih odraslih otrok bi pa še vedno rado ostalo na starem prostoru. Seveda, vsak pa poudarja, da bi ostali tukaj in si zgradili nove hiše le pod pogojem, če bo za vedno odstranjena nevarnost plinarne in pa če se ustavi neznosno ropotanje in razbijanje iz nekaterih tovarov tam v bližini.

Po našem mnenju se bo po vojni lahko doseglo oboje, dočim je vodstvo plinarne že izjavilo, da ne bo imelo na prejšnjem prostoru več tistih nevarnih plinskih tankov. Torej ni nobenega vzroka, zakaj bi se slovenska naselbina v tistem sektorju zopet ne obnovila.

Vsak, ki je zainteresiran v naše slovensko središče, ki je še vedno v tem sektorju, bo priznal, da če se pusti, da se naši ljudje izselijo od tukaj, da bo naše središče začelo hirati in bo umrlo. Tukaj imamo svojo lepo cerkev in šolo, imamo ponosno stavbo narodnega doma, imamo dva denarna zavoda, imamo naše trgovine, imamo dva dnevnika, delokrog raznih bratskih, civilnih in prosvetnih društev in klubov. Z eno besedo: tukaj je center našega kulturnega in ekonomskega življenja. Vzemimo temu centru en vogal, pa bodo ostali trije vogali začeli naglo pojemati, ker ne bodo mogli sami vzdržati vse stavbe.

Slovenska naselbina, ki leži na južni strani St. Clair avenije, ne bo ostala brez one na severni strani. Obe strani sta potrebni za našo skupnost, obe sta tesno povezani druga z drugo. Zato moramo pa vsi delovati na to, da se porušena naselbina poživi in če mogoče celo izboljša. Na tem zavisi bodočnost naših društev, naših trgovin, naše cerkve in šole, našega narodnega doma in naših bančnih zavodov. Vsak, ki je zainteresiran v slovenski življenj, bi moral delati na to, da ostane slovenska naselbina kompaktna, pa delati tudi na to, da se celo izboljša in olepša.

V prvi vrsti je treba gledati na to, da bodo naši rojaki, ki so izgubili svoje hiše in drugo lastnino v tisti katastrofi, dobili pošteno odškodnino. V ta namen je župan Lausche imenoval poseben odbor, ki bo storil vse v svoji moči, da se to zgodi in sicer tako, da naši ljudje ne bodo otciganjeni pri odškodnini in da za tirjatev iste ne bodo plačali težke denarje. Gledati moramo tudi na to vsi skupaj, ker imamo pri tem vsi enake interese, če nam je obstoj slovenske naselbine pri srcu, da kolikor mogoče olajšamo bedno stanje onesrečenec. V tem oziru so se nekateri naši dobri rojaki res plemenito odzvali in priskočili na pomoč z denarnimi in drugimi sredstvi. Tu se je zopet pokazalo zlato slovensko srce v vsej veličini. Vsa čast plemenitim rojakom za to.

Dokler bomo imeli na odgovornih mestih take moke kot je župan Lausche in dokler bomo imeli v svoji sredini osebe, ki v takih slučajih res pokažejo, da so ustvarjeni iz slovenske krvi in mesta, se ni treba bati, da bi slovenska naselbina izgubila.

Natančnih načrtov za novo naselbino še nimamo, bomo jih pa dobili v doglednem času. Toda ker je tudi mestu kot takemu na tem, da obdrži prebivalce v svojih mejah in pa da olepša razne svoje okraje, da bodo bolj prijetno bivališče za človeka, bomo gotovo dobili v doglednem času razne primerne načrte za pozidavo razdejane naselbine. Mesto starih majhnih hišic bodo zrasle tam moderne hiše z dovolj prostorom, da se bodo stanovalci lahko prosto gibali. Ako se ljudem zgradi dostojna stanovanja, okrog njih zelene trate in košato drevje, ako se odstrani iz bližine vse nevarne tovarne in ves šum, ki človeku jemlje nočni počitek, ni vzroka, zakaj bi šli ljudje raje kam drugam. Treba je vzeti v poštev, da je jezersko obrežje šele v povoju in da bo prav tam na koncu 55. ceste nekdo krasen park, kamor bo šel človek lahko na oddih po dnevnem delu.

Mlad človek gre res rad ven iz mesta, kjer se bolj prosto giblje. V normalnih časih ima avto, da se pelje lahko z njim na delo ali da gre v trgovine in v cerkev. Toda ko pa pridejo leta, pa postaja človeku že vsaka večja razdalja odveč in rad bi se znašel v bližini trgovin, v bližini cerkev, v bližini kraja, kjer si služi svoj kruh.

In vse to imajo ljudje v naši naselbini na razpolago, zato nimajo nobenega vzroka, da bi se izselili kam drugam, zlasti še, če bodo stanovanjski pogoji prav tako udobni, kot kje drugje. Treba je samo nekoliko potrpljenja in trdne volje in vse se bo uredilo. Mi smo trdno prepričani, da bo vsa naša naselbina delovala na to ter se pognala na odgovornih mestih, da se vse to uresniči, kot smo napisali v teh vrsticah. Kot rečeno: bodočnost vse naselbine je odvisna od tega, kaj se bo zgodilo z sektorjem, ki je bil prizadet po katastrofi, zato moramo tudi vsi delati na tem, da tudi skupaj ostanemo še naprej.

To vse je prav lahko mogoče. Kdor je bil naseljen v teh krajih pred 40 leti, recimo, bo priznal, da je naša naselbina danes vse nekaj drugega. To je omogočil naš narod, ki zna svoje hiše držati v lepem redu, ki si zasadi pri hiši, ako ima le prostor, lepo gredico, lično trato in si nasadi duhteče cvetlice. Poglej na hišo, ki ima spredaj zeleno trato, kako

košato drevo, ob strani ali zadej za hišo lepo obdelano gredico, vrsto cvetlic, pa lahko takoj uganete in rečete, da živi v tisti hiši Slovenec s svojo družino.

Tako mora tudi ostati in bo tudi ostalo z skupnim delom vse naselbine. Naj bo vseh nas odgovornost, da zraste na sedanjem pogorišču nova naselbina, ki bo kras mestu in v ponos Slovincem.

BESEDA IZ NARODA

Zadnje vojakovo pismo staršem

V naslednjem prinašamo zadnje pismo sina-vojaka, Pfc. Edward Kužnika, ki ga je pisal svojim staršem Mr. in Mrs. Anton Kužniku, 986 E. 74 St. Kot je bilo že poročeno je bilo Edward že dvakrat ranjen v bojih in vselej se je pozdravil, a tretja rana, ki jo je dobil v Nemčiji pa mu je pretrgala nit mladega življenja 6. oktobra 1944.

Nekje v Nemčiji
27. septembra 1944.

Dragi starši!

Zadnji teden sem prejel od Vas vsega skupaj dvajset pisem. Najlepša Vam hvala za vse. Bil sem jih še posebno vesel, ker zadnje tri mesece nisem prejel niti enega pisma. Kadar sem mislil, da bi moral dobiti kako pismo, pa smo odinili naprej, tako, da me pošta ni mogla nikoli dohiteti. Isti dan, ko sem prejel Vaše prvo pismo, sem tudi prejel eno pismo od Ignac Novaka. Sporočila mi, da je tudi njegov brat v Angliji. Njega so tudi hitro poslali na to stran.

Ne vem, zakaj se tako vznemirjate radi moje rane; saj ni bilo nič nevarnega. Rana je bila sicer precej velika, pa so mi jo vkljub temu tako pozdravili, da se skoro nič ne pozna. Predno mi jo je zdravnik zašil, sem mislil, da se ista ne bo nikoli zacelila, toda s sedmimi štihi se je vse lepo zacelilo. Po treh tednih sem bil že odpuščen iz bolnice.

Nekaj Vam moram povedati radi pisanja pisem, predno Vam pišem nadalje. Polovica pisem, ki sem jih prejel od Vas, niso bila cela pisma. Naj Vam razložim, kako je bilo. Pisma, ki mi jih pošljete, fotografirajo pa samo eno stran in še tista ne sme biti prevelika. Torej, vsako pismo, ki je imelo več kot eno stran, sem mogel prebrati le deloma.

Vreme tukaj je zelo hladno. Četudi imamo veliko dek, pa je zelo mrzlo ležati na tleh. Sicer pa se tej mrzloti hitro privajamo, kakor vsem drugim neprikljam.

Ravno sedaj smo v nekem nemškem mestu. Ni nam preveč slabo. Toda, odkar smo v Nemčiji, se moramo paziti tudi civilnega prebivalstva, kar pa ni bilo potrebno v Franciji ali Italiji.

Župnik iz tega mesta in jaz se prav dobro razumeva. Pustil me je parkrat igrati orgle pri sveti maši. Paziti sem moral, kako sem igral, kajti on se zelo razume na glasbo.

Enkrat sem Vam že pisal, da sem srečen, da govorim francosko in nemško. V Franciji so me ljudje, stari in mladi, objemali in poljubovali, ko so me slišali govoriti francosko. Vsakdo me je povpraševal, ako sem Francoz.

Naj Vam še povem, kako so se mi hlačke tresle, ko sem bil poslan na patrolo nekje v Franciji. Moral sem iti skozi gozd in grmovje med nemško linijo, pet kilometrov daleč. Prišel sem v neko francosko mesto, kjer ni bilo še nobenega ameriškega vojaka. Ljudje so me bili tako veseli, da so kar jokali. Toda, jaz sem se bal, da me ne bi izdali Nemcem, ko je kar šumelo po mestu, da so že Amerikanci prišli. Potem, ko sem se prav pošteno najedel in ko so mi povedali vse podrobnosti

o Nemcih v tem mestu, sem se povrnil v naše vrste.

Srečal sem tukaj tudi dva vojaka, ki sta tudi iz Clevelanda. Vojak si mora vedno iskati novih prijateljev. Moj kamerad, ki je prišel z menoj iz Oklahome, ni več med živimi.

Naj zadostuje za danes. Mišlim, da bom mogel v bodoče pisati bolj pogosteje.

Vas prav lepo pozdravlja, Vaš sin

Eddie.

Naši Euclidčani

Čenjeni sosedje in naše vrle gospodinjice, katere podpirate tri vogale vsake hiše tu v našem mestu Euclidu.

V tem letnem času me spominjajo prisilijo, da mi misli v duhu poletje tja, kjer počivata moja ljubljena oče in mati. Prvega novembra obhajamo god vseh svetnikov. Na ta žalostni dan so prihajali sinovi in hčere od blizu in daleč na rojstni dom, kjer stoji hišica očetova.

Pri popoldanski večerici so se zbrali skupaj vsi farani in v procesiji odšli na gomile svojih dragih. Sleherno oko se je porosilo in v tihi molitvi so kapale solze ljubezni in hvalečnosti na očetov in materin grob na naši prelepi slovenski zemlji.

Mnogim, ki smo se podali v tuji svet, tega ni bilo več mogoče storiti. Le naše misli so lahke plavale tja daleč preko morja in se ustavile na grobu, pod katerega rušo počivata ljubljena oče in mati, v duhu pa so te misli tudi poromale k hišici očetovi in obujale mladostne spomine.

Tri dolga leta so že minila odkar je naš narod zasluženo in da mu niti misli ni dovoljeno in kakor hitro se mu je pokazala njegova želja na obrazu, ga je zadela smrt pod sovražnikovo roko. Ljubljani dom jim je odvalil v druge pomoči ni bilo, da je pobegnil v gozd, kjer se je pričela bitka za svobodo. Veliko število naših krvnih bratov in se, stra je našlo prezgodnji grob pod smrekami in bukvami naši slovanskih gozdov. Samo gol kamen bo pričal, kje počiva junak-boritelj za svobodo.

Letos pa moramo ta dan posvetiti junakom, ki so dali svoje življenje za svobodo svojega naroda, ter obenem za svobodo vseh narodov sveta. Posvetiti ga moramo vsem onim našim bratom, ki so dali življenje in ki se še danes bore za zmago nad tiranstvom.

Ti ubogi ljudje danes potrebujejo in pričakujejo naše pomoči. Ti ljudje potrebujejo naše pomoči, ki pa jih nimaš se pretaka naša kri, v njihovih prsih bije naše srce, to so naši bratje!

Za dan prvega novembra vam kličem vsem in vas vabimo, da pridete na veliki shod v slovenski društveni dom na Recher Ave. Pričete ob osmih zvečer. Na tem shodu bosta govorila tudi naša brata Leo Kushlan in Janko N. Rogelj. Oba nam bosta raztolmačila pomen tega shoda. Naša naselbin se mora pokazati, da nismo med zadnjimi, kadar se gre za pomoč našemu narodu. Bili smo vedno med prvimi in tako hočemo ostati tudi v bodoče, kadar se gre za pomoč našim rojakom, pa naj živijo kjer koli hočejo.

Vabimo vsa naša društva in posameznike, da se gotovo udeležite tega velikega shoda omenjeni večer. Pomagati moramo naši trepeti stari domovini. Rešiti jih moramo gladu in mrazu še to zimo. To je naše samarijansko delo za naš jugoslovanski narod. Sveta dolžnost nas vseh je, da se gotovo v kar naj-

večju številu odzovemo temu vabilu in tako pokažemo, da v naših srcih še tli tista sveta iskrica bratstva.

Bodite mi pozdravljeni in da se gotovo vidimo v sredo večer. Naš začasni odbor, ki je bil izbran v ta namen sestoji iz sledečih oseb: Jas. I. Rotter, Frank Podboršek, Frank Žagar, John Ivančič, Mrs. Albina Vesel, Mrs. Frances Rotter, Frank Zigman, John Troha, Frank Rupet, Frank Segulin, Geo. Nagode, Frank Česen in Ludvik Matjašič.

Pri vsem tem pa ne pozabite, da se vrše 7. novembra volitve in da je dolžnost vsakega našega državljanja, da gre na volišče in odda svoj glas za našega guvernerskega kandidata Frank J. Lauscheta in mu tako po svoji moči pomagamo do gotove izvolitve guvernerjem države Ohio. On je sin naše krvi, zato pa na ta volivni dan vsi na plan in naša zmaga je zagotovljena. Pri vsem tem pa ne pozabite in gotovo pridite na shod v sredo večer v Slovenski društveni dom, na Recher Ave.

James I. Rotter.

Spomini iz Washingtona

(Nadaljevanje)

Ker nisva med potjo celih dvanajst ur nič kaj pridra prigriznila in je bilo tudi že proti mraku, smo se odločili, da gremo kar tam malo povečerjati. Dobili smo dovolj, da bi se bili mlatiči lahko nasitili. Vse je bilo iz dobrih prvin, da se tako izrazim, ali dobro pa le ni bilo, ker je imelo vse okus, kot bi že cel teden pogrevali.

Evo vam jedilnega lista: polovico piščanca, zelen fižol, pražen krompir, neke posebne vrste omaka, kava, maslo, kruh, solata, fižolova juha, katero sem še najbolj slastno pojedel. Za to sem plačal po \$1.35 in poleg tega me je pa hčerka počutila, da je tam navada, da se da nekaj napitnine in da naj dam najmanj en dolar. Sem se vsekakor zamislil, ko je bil že račun za večerjo za tri osebe kar \$4.05 in po vrhu pa še napitnina, da je bilo vse skupaj kar petak.

Kot sem že rekel, bilo je dovolj in vse dobre vrste, ali prestopno je bilo vse, kot je po navadi na železniških postajah, kjer se nikoli ne dobi dobre in po vrednosti postrežbe. Ko smo povečerjali, pa smo se podali v mesto; bilo je že krog pol desetih. Ker je bila že pozna ura in se ponovi itak ne more dosti videti in poleg tega pa smo bili tudi precej utrujeni, zato smo se podali na stanovanje naše hčerke, kjer je tudi nama preskrbele v isti hiši posteljo, da nama ni bilo treba iskati prenočišča drugod. Malo smo še pokramljali in nato pa se kmalu podali k počitku.

Naslednjega jutra pa se je pričelo naše romanje po našem glavnem mestu Washingtonu. Prvo, kar smo si želeli ogledati je bil seveda Capitol. To vam je velikansko poslopje. Tako grozno visoko za ameriške razmere sicer ni, ali v obsegu je velikansko. Kupola pa meri v višini 307 čevljev in pol, kar že precej visoko. Vstopnina v Capitol je 25 centov in vsako posamezno skupino vodi in ji razkaže vse zanimivosti posebni vodja ali razkazovalec za obiskovalce. Capitol kot tudi vse druge velike javne zgradbe so zidane iz kamna, bodisi iz marmora, granita ali peščenca (sandstone).

Vse javne zgradbe, brez razlike, so bele in tudi privatna poslopja, razen malih stanovanjskih hišic, ki so zidane, iz rdeče opeke in so seveda bolj v predmestju. V mestu so tudi iz opeke ali kamna zidane hiše, ki sicer niso bele, a so belo pobarvane. Torej Capitol je res nekaj kolosalnega. Pravijo, da meri v dolžino 751 čevljev, a v višini pa 350 čevljev in zavzema osem akrov in pol ozemlja. Nekaj pročelja počiva na velikanskih korintskih stebrih pred

Če verjamete al' pa ne

Zadnji teden so bili moji možgani podobni sprjeni kisli repi oziroma repnici. Katastrofa v naselbini in vse, kar je prišlo v zvezo z njo, je vplivalo na mojo fantazijo kot prismojena pre-

katerimi so velikanske bele marmornaste stopnice. Ogleдали smo si skoro vso zgradbo. Nekaj notranjštine je še take kot je bilo prvotno zgrajeno, kar menda tudi nečje preurediti, da se tako ohrani prvotno lice, vendar so pa tisti deli tudi za sedanje čase veličastno delo. Mnogo notranjštine je pa tudi že moderno preurejeno, kar se tiče skulpture po stenah (Dajte na 3 strani)

Demokratska stranka v Lake okraju

C. C. Silsby

Naša stranka v Lake okraju je prišla do prepričanja, da je sprememba v uradu okrajnega šerifa neobhodno potrebna. Seda šerif, Mr. Mallony (republikanec) je že v tem uradu dolgo vrsto let, kar pa radi njegove visoke starosti (menda je že čez 80 let star) nikakor ni več na mestu in je za tako odgovorno delo potrebna bolj zmožna oseba in to je naš kandidat na demokratski listi C. C. Silsby.

On je bil rojen 18. oktobra 1892 v Clevelandu. Kot šestleten deček je odšel s starši v Huron Co., kjer je ostal do leta 1917. Zdelal je višjo šolo in tri leta kmetijske šole. Nato pa je prišel zopet nazaj v Cleveland, kjer je bil dolga leta predelavec (foreman) v Willard Storage Co. tovarni. Leta 1934 pa je prišel v Wickliffe, kjer je prevzel službo policista in tekem dveh let je bil izvoljen za načelnika policije, kjer je bil pet let in pol, ko je prišla na krmilo v mestni hiši druga stranka, je tudi on izgubil svoje delo. Nato pa je dobil delo kot stražnik v Magnesitovni tovarni v Painesville, O. Radi prevelike daljave je pustil to službo in prevzel službo v Cleveland Crane tovarni v Wickliffe, Ohio kot storjnik. Je oženjen in ima eno hčer in dva sina. Starejši je "production" kemist in mlajši pa je v armadi nekje v Angliji.

Mr. Silsby je radi svoje poštenosti in mirnega značaja splošno priljubljen. Mi živimo tukaj že preko dvajset let. Vsako leto je imelo več društev, bodisi slovenskih ali drugih narodnosti svoje piknike in zlete na naših prostorih in na mirno vest lahko rečeva, da je bil Mr. Silsby v vseh oziirih naklonjen tako društvom kot posameznikom. Zato pa tem potom apelirava na vse slovenske volivce v Lake County, da mu dajo svoj glas 7. novembra in ob enem pa tudi agitirajo med svojimi prijatelji in znanjci, da 7. novembra volijo tudi za našega Frank J. Lauscheta za guvernerja in za C. C. Silsby za korajnega šerifa v Lake County. Pozdrav,

Anton in Mary Stušek,
Wickliffe, Ohio.

žgana župa na žgance. Zelo sukal uma svitli meč samo v vicah in zanemarljivo, zanemarljivo kolkja potlačeno piščance. (Joj, kakšne pri- dajem, bo rekel prijatelj na Edna). Upam, da bom milost v obeh cenjenih člove- ki bi morda itak ne imeli brleti v kolono, ko je bilo senzacionalnih novic na strani in tako bi se bilo prav ko zgodilo, da bi bil sejal možganske izdelke na gola lo.

Toda ljudje so si že rekli oddahnili in začeli so iskati kaj, ki jim je manjkalo pri danji prebavi. Prijatelj bertonu, ki ima oziroma moja kolono vsak dan za to se pravi, da je ni nikoli dal drugače kot pri mizi, ko je ni, baje shušal za to- to živje vage. Sicer pa ni (morda bo to vojaška nap- ali ima kolono pri koslu, ker je drugače ne more viti, ali jo ima zato, da si kosilo.

Zdaj, ko ni bilo že nobi kolone, so začele prihajati že od vseh strani. Nekaj čnica je rekla kar naravnost brez ovinkov, da je ena k- fa dovolj in da ni treba še namreč, da bi bila Ameri- Domovina brez te kolone, bilo zanj, je rekla, veliko še, kot če bi ji pogorelo re- rej ne kaže drugega, kot zopet začeti, ali bom pa naročnike, kar bi pomeni ko, kot iti k našemu župan- cesarsko-kraljevo službo ga pometaća, ker za menda že nisem več.

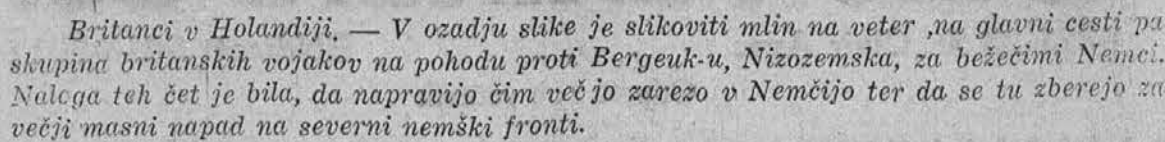
Nekateri sicer strašno o- jejo, ker nas v katastrofi dič vzel," vendar jim pri najboljši volji ne us- urešiti in bodo morali se- časa potrpeti z nami.

Kako jo bom vozil, ne izredno velike ljubezni mi je župan France morda dni tudi izredna delo v- vtaknil v vse mogoče od- miteje in komisije, ker je nja, da je najboljša, da vratu v delu, sicer bi primerilo, da bi dobil v- lju kake pregrešne misli- jašu. France menda misli, on nima časa za marja- kdo drugi ne sme imeti mroda bo imel potem na- sa za to, ko bo sedel na- v Columbusu. Samo po- kako se bom dobro po- bom imel kakšnega lepe- ra priliko in zavest, da- kontrolo pri marjašu- omijskemu guvernerju, ker smo ravno sami in ker da ne boste trobili tega- vam lahko zaupam, ni županom Francetom ni- šenji zobati, pa naj bo- marjašu ali kako druge- nismo zadnjič enkrat na- nas gori na Rožniku mi- Mihelich, France Jakiš- pa nas je vse tri tako po- sko nabral, da smo se sebi smilili. Človek bi val, da župan v takem- bo vzel denarja od nas, morali videti, kako se- žal, ko je pobiral v hit- klje. Mi trije smo hitro vedovati, da je bila ve- cer ne bom rekel, da ni- sti nikli na duši gorijo- mu bom vse tisto iz- stil, če nas bo vsaj en- bil v guvernerjevo hišo- pomen marjaš. Kot po- hteval samo eno in to je- svetoval svoji legistat- sprejme postavbo, da si- jašar odtegniti od dar- kar je izgubil ali zapil- jašu.

No, bomo že videli, Zaenkrat naj bo torej kol- da boste zopet imeli po- še vedno nisem dobil po- žeta Gramca, kot veste, kol- koliko opisaval razne pi- ple od onega petka. Kar je- plinarina v zrak. Kar je- nega, smo že povedali, ne- ne moremo več predru- če se stopimo v solzah, povedal nekaj tudi od v- vesele strani.

čamo
Anzlovar's
6202 St. Clair Ave.

Hiša naprodaj
eno družino, 6 sob, kopališče, pekoč
furnez, je prazna; nahaja se na mirnem
opniji sv. Kazimirja. Cena 1.000.000.
Pokličite DI 3961. (25)

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Nahajalo se je nekaj med njimi takih, kateri so se z vso dušo priklopili na Freddyja Becker, bil je tudi med njimi neki že bolj prileten zamorec, kateri je bil izvoljen za njih poglavarja in jim je znal tako na dušo pihati, da si je med njimi pridobil popolno zaupanje in vse to početje je Freddy tako veselilo, da je prav po očetovsko skrbel za celo družbo. Staremu Paddyju je bilo videti, da je že v svojem življenju marsikatero bridko urico doživel; večkrat se je prav boječe ozrl proti Freddyju, toda on mu je vedno vračal pogled sočutno. Oče Paddy je bil pobožen in bogu udan. On je bil v vsaki stvari preudaren in raditega so ga vsi vžljubili. Freddy Becker je v nekaj dneh izpoznal, da je Paddy doborčen in pravičen radi tega pa mu je vse zaupal. In ga je sedaj tudi on pripoznal za glavarja celega oddelka.

Ko je že bila karavana za celi dan hodenja od Bristola oddaljena, je pustil Freddy Becker, ko se je približal večer na robu nekega pragozda prirediti prostor za prenočišče. Napravili so si ogenj, si spekli precejšnjo porcijo divjačine in z njo po bratovsko delili.

Po končani večerji sta se Freddy in Mary zavila v plah-te in se vlegla prav udobno poleg že napol pojemajočega ognja.

Tudi zamorci so se polegali, da si s spanjem okrepčajo trdne ude, samo dva pa sta morala prevzeti nočno stražo, vsak na eni strani speh tovarišev in sicer tako, da sta splezala na drevo, da jima je bilo mogoče pregledati na daleč na okoli po okolici.

Bila je jako hladna, lepa zvezdnata noč. Prikazala se je pa tudi kmalo luna izza visokega gorovja in posvetila s svojo blede svetlobo na daleč okrog preko lepih, sirnih poljan in široke ceste.

Trenutno pa opazi eden iz med stražnikov, da se v daljavi nekaj temnega premika in se njim približuje po cesti. Z njegovim ostrim pogledom pa je kmalu izpoznal, da se približuje dva jezdec.

Po kratkem premišljevanju,

CLEVELAND ORCHESTRA

GEORGE SZELL, dirigent
SEVERANCE DVORANA
čet. 2. nov. 8:30 zv.
sob. 4. nov. 8:30 zv.
ORKESTRALNI PROGRAM
Vstopnice: Severance Hall, CE 7300

V SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE, ODKAR JE
ZASPAL VEČNO SPANJE IN SE
LOČIL OD SVOJIH DRAGIH

Frank Globokar

ki je za vedno zatisnil svoje oči
dne 29. oktobra 1940.

Štiri leta v hladnem grobu
soprog in oče že počiva,
bridka žalost nam polni srce,
ko spomin na Tebe budimo.

Srce, ki vedno za nas je skrbelo,
našlo zasluženo večni pokoj,
v miru božjem sladko počiva
in prosí pri Bogu za nas.

Žalujoci ostali:

ROSE, soproga,
IN OTROCI.

Cleveland, O. 31. okt. 1944.

najdbi in vaši dobri ideji Mr. Becker," odgovori Edward, "jako me veseli, da se približujete vendar enkrat srečnemu času! In sedaj govorite: ste li kaj čuli o moji Elizabeti? Da živi in da je bila takrat rešena to vem, ker moj spremljevalec je videl, da jo je neka Indijanka rešila in jo s seboj odpeljala. Sedaj sem pa namenil z Bobom vse tu naokoli nahajajoča indijanska plemena obiskati, da zamorem potem nadaljevati pot za sledjo.

Freddy Becker je sedel nepremično in gledal resno pred se. Tudi Mary je bila tiha. Kmalom se pa ji je oko porosilo. Edward se ozre v nju začudeno.

"Becker," reče sedaj trenutno težko dihaajoč — "Becker, vi veste gotovo nekaj! Nekaj se je še moglo zgoditi! Becker — govorite, prosim vas govorite!"

"Kar jaz vem Mylord, je dogodek kateri je prav žalosten in mi je šel globoko v srce," prične Freddy govoriti, "toda s tem pripovedovanjem vas nikakor ne smem prestrašiti, kar sem jaz našel, moja dolžnost je, da vas o vsi stvari podučim. Če je to resnica, da je takrat Indijanka revico Mrs. Elizabeto Wilson rešila in jo s seboj odpeljala, ne morem jaz vedeti. To je lahko vse mogoče, Indijanka jo je rešila in jo s seboj vzela na Sykomorski otok; tako si nekaj tudi jaz tolmačim celo stvar. Na Sykomorskem otoku sem nedolgo tega našel neko iz buč izdelano posodo, katera pa je bila podobna pravi steklenici; ker take steklenice si prirejšajo samo Indijanci, in to mi je bil dokaz, da so se še na otoku nahajali rudečkožci."

"Le brzo dalje Mr. Becker, le dalje," sili Edward nepotrpežljivo.

"Ja Mylord, jaz vam zamorem samo moje slutnje povedati, kar se pa tiče resnice, je pa kratka in žalostna. Da se je Mrs. Elizabeto Wilson na otoku nahajala Mylord, to je dokazano in to priča tudi skalovje!"

"In kako vam zamore skalove je kaj pojasniti Becker?"

"Zunaj pred otokom se nahajajo kleči Mylord, nekaj pod

vodo in nekaj jih moli iz vode. K nekaterim teh skal se zamore priti le tedaj, kadar morje upada. Na neki teh skal je Robert Dunbar, od katerega sem vam že preje povedal vklesal napis, da bi ne izgrešil onega prostora, kjer se je pogreznil njegov parnik "Pilot." Vkllesal je na skalo križ in pod križ besede: "Bog bodi mi milostljiv." In sedaj poglejte Mylord, ko sva prišla potem skupaj na otok, sva našla še eno ime spodaj, ime Elizabeta Wilson!"

"In tudi njo samo? Od nje same niste našli nobene sledi na otoku Becker?"

"Ne Mylord! Jaz sam sem si mislil, da jo bom našel, toda vse moje iskanje po Mrs. Elizabeti Wilson, je bilo zaman! Ona ni bila več na otoku."

"In kaj sedaj mislite —?" Mary je to pripovedovanje, tako ganilo, da je pričela ihteti —

"Torej kaj mislite," sili Edward dalje in tako jeclja, kot da bi ne mogel konca izgovoriti —

Freddy skomigne z rameni. "Kaj naj bi si človek mislil Mylord," odgovori on, "nesrečnica Mrs. Elizabeta Wilson je končno tudi mogla priti do ka-

ke odločitve, toda kaj gotovega se ni dalo dognati. Na skali se

je nahajalo samo njeno ime (Dalje prihodnjik)

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 ST. CLAIR AVE.

naznanja, da odpušča dolgove vsem onim, ki so bili prizadeti v kateri tej firmi kaj dolžni in ki so bili prizadeti v kateri trofi plinarne.

Kdor je bil prizadet in če pride po nove predmete, bo dobil izreden popust pri nakupu.

Kdor je izgubil v požaru električno ledeno mu bomo pomagali nabaviti si novo.

JOHN SUŠNIK, lastnik

Važno naznanilo!

Vsi tisti, ki so bili prizadeti vsled razstrelbe East Ohio Gas Co. in ki so imeli svojo imovino zavarovano, najsi bo pri nas ali ne, in ki bodo zahtevali zavarovalniško odškodnino, naj se takoj zglasijo v našem uradu, da jim bomo pomagali sestaviti zahtevo za odškodnino.

Haffner Insurance Agency

6106 ST. CLAIR AVE.

Prevzem gostilne

Mr. in Mrs. Joe Kopina naznanjata, da sta prevzela od Mike Podboya znano gostilno

SYLVIA CAFE

na 546 E. 152. St.

Priporočata se starim in novim odjemalcem, katerim bosta prijazno postregla s pivom, vinom in žganjem. Okusen prigrizek bo vedno na razpolago.

Gostilna je odprta do 2:30 zjutraj.

ŽENSKÉ!

ZLATO SLONOKOŠČENA NAMIZNA POSODA
Z 22 KARAT ZLATIM ROBOM OBROBLJENA

Oglejte si poln set razstavljen v naši veži. Po en kos te krasne zlato slonokoščene namizne posode se bo dalo vsakemu, ki pokaže vstopnino za odraslo osebo in 5c za postrežbo.

Začetek v ponedeljek in torek 30. in 31. oktobra

Prva nagrada bo namizni krožnik

Nov kos bo dan vsak ponedeljek in torek

ECLAIR THEATRE

ST. CLAIR AVE.

IN E. 76. CESTA

Ako ste zgubili vaše pohištvo

vsled eksplozije pri The East Ohio Gas Co., ga vam lahko nadomestimo.

Naša zaloga je v perfektnem stanju, ker naša trgovina ni bila prizadeta po ognju.

Posebni pogoji z The Federal Reser ve banko omogočijo, da vam lahko takoj dostavimo pohištvo

BREZ VPLAČILA VNAPREJ

in pogoji odplačila bodo izdelani v vaše zadovoljstvo.

Ohio Furniture Co.

6321-23 St. Clair Ave.

ENDicott 5016-5017

Odprto ob večerih

Rodney Adams Heating Service

Dajte PREGLEDATI VAŠ GRELNI SISTEM SEDAJ. Furnerje tiramo in popravimo. DELEŽ za POPRAVILA za vse vrste furnerje FURNEZI in PIHALNIKI inštalirani. Vi lahko obvarujete vaš furnerje hranite na kurjavi, če inštalirate THERMOSTAT. Mi specializirani AVTOMATIČNIH TANKIH ZA VROČO VODO. Mi imamo STONOVANJE TANKE z 20 letno garancijo. Mi tudi inštaliramo termostate ali tako malo kot \$16.50. Proračun zastoj na vseh delih. Delo izvršeno do petov.

21601 Westport Ave.

KENMORE

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 51. leto

Članstvo 39,200 Premoženje \$5,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 128.43%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pravi in nadosolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE
kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, rane poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate zdravstvene dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če te niti tvoj ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.